

Taxodium distichum 'Pendulum Novum'

cypryśnik błotny 'Pendulum Novum'

(C) fot. Grzegorz Falkowski

Drzewo o płaczącej, wąskiej koronie, dorastające w wieku dziesięciu lat do około 4,5 m wysokości, notowane w uprawie w Niemczech już w 1891 roku. Pędy długie zwisające wzdłuż pnia aż do ziemi (wierzchołek także przewisający) pokryte jasnozielonymi igłami. Igły jesienią rudziejące i opadające na zimę wraz z drobnymi pędami. Rośliny w uprawie preferują gleby stale wilgotne a nawet mokre. Stanowisko do uprawy powinno być osłonięte, słoneczne lub półcieniste. Podczas surowych zim szczególnie młode rośliny mogą przemarzać. Ciekawe drzewo polecane do sadzenia w dużych ogrodach i parkach szczególnie w pobliżu cieków i zbiorników wodnych. Odmiana może być także spotykana pod nazwą 'Pendulum'.

autorzy opisu tekstowego: Wiesław Szydło; Związek Szkółkarzy Polskich

pochodzenie	pierwsza publikacja: Frederik Porter Smith 1871; odkrywca, hodowca (selekcjoner): Ludwig Beissner, przed 1871 Niemcy; wprowadzenie do handlu: Niemcy
grupa roślin	iglaste
grupa użytkowa	iglaste
forma	drzewo
siła wzrostu	wzrost typowy dla gatunku
pokrój	przewisający (płaczący, zwisty)
docelowa wysokość	od 5 m do 10 m

barwa liści (igieł)	jasnozielone
zimozieloność liści (igieł)	igły opadające na zimę
nasłonecznienie	stanowisko słoneczne
wilgotność	podłoże podmokłe (bagienne, nadwodne, wodne) podłoże wilgotne
ph podłoża	odczyn lekko kwaśny do obojętnego
rodzaj gleby	przeiętna ogrodowa
walory	ozdobne z liści/igieł ciekawy pokrój
zastosowanie	kompozycje naturalistyczne (parki i ogrody) parki ogrody przydomowe soliter (pojedynczo)
strefa	6b

autorzy opisu tabelarycznego: Wiesław Szydło; , Związek Szkółkarzy Polskich;

Producenci *Taxodium distichum* 'Pendulum Novum' w Polsce

BÓR Szkołka Drzew i Krzewów Ozdobnych
SZMIT Szkołka

